

מי אמר שאין שיתוף-פעולה בין ישראל והערבים? ישנו שיתוף-פעולה נהדר — בין כמה ישראלים וכמה ערבים.

יש, למשל, שיתוף-פעולה בין אני ושי ספטמבר השחור ובין הימין הי קיצוני בישראל. כאשר אנשי "ספטמבר השחור" מבצעים מעשה-זוועה — משגשגים הרב מאיר כהנא, ח"כ שמואל תמיר ודומיהם.

הטירונים הוולגרי של כהנא נראה לפתע, כדבר טוב ורצוי בעיני רבים. הן דמוגיה הזולה של תמיר לובשת גלימה שחורה מכובדת ומפיעה לעיני הטלוויזיה. עמיחי פגליו צץ מתהומות הנשייה. וחזר בדמיונו לימי עלומיו. וכאשר ה"ה כהנא, תמיר ופגליו פורשים כנפיים ופותחים פה — משגשגים אנשי "ספטמבר הי שחור".

כל גאון חוצבילהבות על הצורך הקרוב לספח את השטחים, לדכא את הר פלסטינים, להישאר בדרום-לבנון, יוצק מים על טחנות הפידאיון. הם מצטטים

אותו, מדפיסים אותו, מפיצים אותו בי רחבי העולם, כמודעתיגוס לאירגוני הי טירור.

אין פירוש הדבר שאנשי ספטמבר הי שחור הם סוכנים חשאים של מאיר כהנא, ומקבלים את הוראותיהם הסודיות מי שמואל תמיר. גם הויפך אינו נכון. אצל שיתוף-הפעולה קיים. הוא אוטומטי, ואינו זקוק להירכרות. הוא נובע מן האיפיי המשותף, המני טליות המשותפת והמגמות הרוי מות.

ארץ-ישראל השלמה מכאן, פלסטין הי משוחררת מכאן. ברם ואש יהודה (או פלסטין) נפלה, ברם ואש פלסטין (או יהודי דה) תקום.

אבא אבן הוא אדם הרבה יותר מתחוכם ממאיר כהנא הפרימיטיבי. יאסר עראפאת הוא הרבה יותר מיושב מאנשי ספטמבר השחור.

טבעי, על כן, ששיתוף-הפעולה בין אבא אבן ויאסר עראפאת יהיה הרבה יותר מתחוכם ומורכב מאשר זה הקיים בין הי טירוריסטים הקטנים משני הצדדים.

אבל הוא הרבה יותר מפוכן. ערב צאתו מן הארץ, כדי להגן על תואר-האליפות שלו באולימפיאדת הנאר מים השנתית באו"ם. מסר אבא אבן הר דעה לעיתונאים.

היתה זאת הודעה חשובה ביותר, כי היא ביטאה את הקו החדש של הדיפלור מטיה הישראלית — קו שנקבע, בלי ספק, על-ידי גולדה מאיר. אבן כבר הספיק

לחזור עליה כמה פעמים בארצות-הברית. וזהו הקו החדש: כל עוד נמשך הטירור, איאפי שר לטפל בהשגת השלום. קודם-כך צריכים לחסל את הטירור, ולק לאחרי-מכן ניתן לחזור לנסיונות ההשיג הסדר.

ל מראית עין, יש הגיון פשוט בפסור קים אלה — כמו בכל פסוקיו של אבא אבן. למעשה יש בו הגיון שונה לגמרי מזה הנראה לעין. אז מי מופנה האיום הזה? קודם כל: אל אנשי הפלג הקרוי ספטמבר השחור.

אבא אבן אומר להם: או שתפי פיקו את מערכת-הטירור נגדנו, או שנפסיק לנהל משאיומתן לשלום. משאיומתן — עם מי? עם המלך חוסיין, למשל.

אולם אנשי ספטמבר השחור שונאים את המלך חוסיין יותר מאשר את יש ראל. ולראייה: עצם השם של אירגונם הוא קריאת-קרב נגד חוסיין, ולא נגד יש ראל. בתודש שנתגבר השחור ערכו הי מלך חוסיין והייליו את השחיטה הגדולה בפידאיון ובפליטים הפלסטיניים.

לאנשי ספטמבר השחור אין סיוט גדול יותר מאשר הסכס-שלום שיושג בין ממי שלות ירושלים ועמאן — הסכס שאחת

הדבר נותן ליאסר עראפאת, ולאנשי הטירור הלאמוניים של ספטמבר השחור, זכות-ויטו על כל פעולה להשגת שלום. אם מאמינים הפידאיון במשייה, הם בוודאי סברו השבוע שימיו הגיעו.

אפשר למעון כי האולטימטום של אבא אבן אינו מכוון אל עראפאת, אלא אל "מדינות ערב", לאמור: או שאתם תפסיקו את פעולות הטירור או שלא נהגל איתכם משאיומתן להשגת השלום.

האמנם? האם יוכלות מדינות-ערב להפסיק את הטירור?

אין מומחה בעולם המאמין בכך. האג דה, שהיתה שגורה פעם בישראל, כאילו הפידאיון אינם אלא "שכירי הרב" של "הרודן המצרי" ו/או של "השליטים הי סוריים", מתה זומן.

אירגוני הטירור אינם מקבלים את מרותה של שום ממשלה ערבית. הם נמי צאים בסיכסוך סמוי או גלוי עם רוב הי ממשלות הערביות. התעמולה והספרות שלהם רווייה שינאה, בוו ואיבה לכל הי ממשלות הערביות. ש-הפקירו את המהג-כה הפלסטינית.

נמאל עבד אדינאצרה, בשיא זוי הרו והשפעתו, לא הצליח להפסיק את פעולות הפידאיון — אף כי

מדינות פנווליה

שרצה בכך מאודי-מאוד. הרעיון ש-אנשים כמו חוסיין, אדיסאדאת או כורגובה יוכלו לצוות על הפידאיון להפסיק את מעשייהם — מנוחך. אבא אבן יודע זאת, כמוכן, היטב.

אולי רצה אבן רק להגיש אולטימי טום מוגבל, ולשכנע את מדינות ערב להפסיק במתן סיוע לפידאיון? אם כן, חבל שלא אמר זאת. הוא לא אמר, למשל: "ישראל לא תנהל משאיומתן כלשהו עם מדינה ערבית המגוישה סיוע לזי מחבלים".

פסוק כזה יכול להיות הגיוני. אתה רוי צה לחיות עימי מחר בשלום — אל העי זור היום לאירגונים הרוצים לרצחני נפש. אבל אבן לא אמר זאת, ולא במיקרה לא אמר זאת.

אילו אמר זאת, היה צריך לפי תוח מחר בבוקר משאיומתן עם המלך חוסיין.

חוסיין אינו מגיש שום עזרה לפידאיון. את מעשה מינכן גינה בלשון הדר-משמי עית. הפידאיון הודיעו פומבית על כוונת תם להוציא להורג.

חוסיין התחנן פומבית לשלום נפרד. ממשלת ישראל אינה רוצה בכך — מפני שאינה מוכנה להעי בכך לידי חוסיין את הגדה המעי-רבית ורצועת-עזה.

מה ביחס למצריים? האם מוכנה ישראל לנהל משאיומתן לשלום עם מצריים. כפי שביקש אנוואר אל-יסאדאת בחשאי, אם מצריים תפסיק כל סיוע לפידאיון? למשל, אם תפסיק את שידוריהם ברדיו קאהיר? אבן לא אמר זאת.

הוא דיבר על כל מדינות-ערב. כלומר, עם האמיר של כוויית, המלך של סעודיה והמטורף של רוב ימשיכו לממן את הפידאיון — לא תנהל ישראל משאיומתן עם מדך ירדן ונשיא מצריים.

(ואין צורך להוסיף: קל וחומר לא תנהל ממשלת ישראל משאיומתן עם מני היגי העם הפלסטיני בשטחים הכבושים, לשם כינון מדינה פלסטינית חופשית. אני טייפידאנית, שתוציא את הדגל הפלסטיני מידי אנשיה-הטירור.)

אולטימטום המחוכם של אבן קובע שיש ליאסר עראפאת זכות-ויטו על המשאיומתן עם חוסיין, ולי מועמר קדאפי זכות-ויטו על המשאיומה מתן עם אל-יסאדאת.

כלומר: מנרת האולטימטום איי נה לשים קץ לטירור, אלא לשים קץ למנעי השלום.

אין פירוש הדבר שהממשלה אינה רוי צה להילחם בטירור. היא בוודאי תפעל נגדו עד כמה שזה ניתן מבלי לפתור את הבעייה המדינית, המצמיחה את הטירור.

אבל פירוש הדבר הוא שמטרה זו היא לעינשיעור פחות חשובה בעיני הי ממשלה מאשר החוקת השטחים שהיא רוצה לספחם לישראל: חלק גדול מי סיני, רצועת-עזה, שארם-אל-שייך וחוף יסרופ, חוף יסרהמלת, ביקעת-הירדן, חלקים מן הגדה המערבית, למת-הגולן, מבווון שלא יתכן שום הפכפי-שלום שיאפשר לממשלת ישראל לבצע סיפוח נרחב כזה, אין היא מעווינת כיום בהסכמיו-שלום.

הו הרקע לשיתוף-הפעולה המתוחך כם בין אבא אבן ויאסר עראפאת. שניהם מתנגדים בחריפות להסי כמשיגים שישים קץ למצב הנוכחי.

עראפאת — מפני שההסכם יכיר בי קיום ישראל ויבסס אותה לנצח. אבן — מפני שההסכם ישים קץ להחוקת השטר חים, שרוב חברי ממשלתו רוצים בהישי-ארוחם בידי ישראל.

לכן משרתות פעולות "ספטמבר השחור" את מגמות ממשלתנו. היא מזדעזעת למראה הפעולות, מגנה אותן כמעשייה-תועבה, אך איי נה מהספת לרגע לנצלן לצרכיה.

פיחה לעת-מצוא: ת מי יתן ובין שוחרריה-השלום במרחב יקום אותו שיתוף-פעולה הקיים מאז ומתמיד בין כוחות המלחמה!